

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 stycznia 1971 r.

Nr 5

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

29 — nr 7 z dnia 14 stycznia 1971 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego” 45

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

30 — z dnia 22 stycznia 1971 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Pracownika Handlu” 45

ZARZĄDZENIA:

31 — nr 6 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1971 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego 46

32 — Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych 46

33 — Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1971 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych 50

34 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 10 grudnia 1970 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 67

35 — Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 14 stycznia 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do nadawania stopni naukowych 68

OBWIESZCZENIE

36 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 25 stycznia 1971 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 68

29

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 stycznia 1971 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę w przemyśle lekkim Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Przemysłu Lekkiego”, zwaną dalej odznaką.

§ 2. Odznaka jest dwustopniowa: złota i srebrna.

§ 3. Odznaka jest zaszczytnym wyróżnieniem zawodowym i może być przyznawana:

- 1) pracownikom resortu przemysłu lekkiego wyróżniającym się szczególnie sumiennym wykonywaniem obowiązków w pracy zawodowej i społecznej, wykazującym szczególną dbałość o mienie społeczne i odznaczającym się wysokim poziomem moralno-etycznym,
- 2) osobom nie zatrudnionym w resorcie za zasługi położone w dziedzinie rozwoju przemysłu lekkiego,
- 3) obywatelom państw obcych za zasługi położone w dziedzinie rozwoju i umacniania współpracy w zakresie przemysłu lekkiego.

§ 4. Pracownicy wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi pracownikami mają prawo korzystać z pierwszeństwa:

- 1) w przedstawianiu do orderów i odznaczeń,
- 2) w awansie,

3) w kierowaniu do szkół średnich i wyższych,

4) w uzyskiwaniu nagród.

§ 5. 1. Odznakę przyznaje Minister Przemysłu Lekkiego.

2. Wręczenia odznaki i legitymacji dokonuje Minister Przemysłu Lekkiego lub upoważniona przez niego osoba.

§ 6. Utrata odznaki następuje w razie stwierdzenia, że przyznanie odznaki nastąpiło wskutek wprowadzenia w błąd lub że osoba wyróżniona odznaką dopuściła się czynu, wskutek którego stała się niegodna posiadania odznaki.

§ 7. Opis i wzór odznaki, zasady i tryb przyznawania i wręczania oraz sposób noszenia ustali Minister Przemysłu Lekkiego w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego.

§ 8. Koszty odznaki oraz wydatki połączone z jej nadawaniem pokrywane będą ze środków Ministerstwa Przemysłu Lekkiego.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Lekkiego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

30

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 22 stycznia 1971 r.

w sprawie ustanowienia „Dnia Pracownika Handlu”.

W uznaniu roli handlu uspołecznionego w życiu gospodarczym kraju i zaspokajaniu potrzeb ludności oraz w uznaniu roli i wagi społecznej zawodu handlowca, doceniając zarazem postawę pracowników handlu uspołecznionego w podnoszeniu kultury i sprawności handlu, ofiarności ich pracy oraz biorąc ponadto pod uwagę rosnące zadania handlu,

Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych postanawiają, co następuje:

§ 1. Ustanawia się „Dzień Pracownika Handlu”. Datę „Dnia Pracownika Handlu” ustala się na dzień 29 stycznia każdego roku, a gdy dzień ten jest dniem roboczym — na pierwszą niedzielę przypadającą po dniu 29 stycznia.

§ 2. W czasie uroczystości Dnia Pracownika Handlu będą wręczone sztandary przechodnie przodującym jednostkom organizacyjnym handlu uspołecznionego, będą nadawane odznaczenia oraz przyznawane wyróżniającym się pracownikom nagrody w ramach posiadanych na ten cel funduszy.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego, Ministrowi Handlu Zagranicznego i innym zainteresowanym ministrom, prezydiom rad narodowych,

centralnym związkom spółdzielczym oraz Związkowi Zawodowemu Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
W. Kruczek

31

ZARZĄDZENIE Nr 6 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1971 r.

w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego.

Na podstawie art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) obowiązani są uzyskać uprzednio zgodę Ministra Finansów, jeżeli przeniesienie kredytów między paragrafami budżetu centralnego ma spowodować:

- 1) zwiększenie kwot kredytów w poszczególnych grupach paragrafów klasyfikacji budżetowej:
 - a) różne wydatki osobowe i świadczenia socjalne,
 - b) materiały i usługi,
 - c) dotacje dla przedsiębiorstw,
- 2) zwiększenie kredytów w paragrafach:
 - § 11 — Osobowy fundusz płac,
 - § 12 — Bezosobowy fundusz płac,
 - § 13 — Fundusz honorariów,
 - § 15 — Nagrody i inne wynagrodzenia,
 - § 34 — Fundusz reprezentacyjny,
 - § 35 — Podróże służbowe i przeniesienia,

§ 48 — Dotacje dla organizacji społecznych i inne.

2. Zgoda Ministra Finansów nie jest wymagana na przeniesienia mające na celu zwiększenie kredytów budżetu centralnego w § 55 „Dotacje przedmiotowe nie limitowane”.

§ 2. Przez klasyfikację budżetową (§ 1 ust. 1) należy rozumieć klasyfikację dochodów i wydatków budżetu centralnego ustaloną przez Ministra Finansów na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 4 Prawa budżetowego.

§ 3. Przenoszenie kredytów między paragrafami budżetu centralnego w częściach dotyczących Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych regulują odrębne przepisy.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 50 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1966 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 40, poz. 205 i z 1968 r. Nr 6, poz. 35).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 5 uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „przedsiębiorstwo” — należy przez to rozumieć państwowe przedsiębiorstwo, kombinat oraz zakład działający według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zaliczone — zgodnie z obowiązującą klasyfikacją gospodarki narodowej — do działów, gałęzi i branż objętych sferą produkcji materialnej,
- 2) „wartość środków trwałych” — należy przez to rozumieć wartość początkową (brutto) środków trwałych przedsiębiorstwa — bez względu na to, czy są one użytkowane, w rezerwie, zbędne lub wydzierżawione, jak również wartość obcych środków trwałych w postaci lokali użytkowych wynajmowanych przez przedsiębiorstwo, które to wartości stanowią podstawę oprocentowania,
- 3) „inwestycja” — należy przez to rozumieć zadanie inwestycyjne objęte inwestycjami branżowymi, z wyjątkiem zadań, które polegają wyłącznie na zakupach maszyn i urządzeń,
- 4) „termin dyrektywny” — należy przez to rozumieć ustalony na podstawie normatywnych lub dyrektywnych cykli budowy i przyjęty przy włączaniu inwestycji do pla-

nu termin zakończenia inwestycji i oddania jej do eksploatacji po rozruchu technologicznym w rozumieniu przepisów uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1969 r. w sprawie normatywów cykli budowy (Monitor Polski Nr 33, poz. 243),

- 5) „organ finansowy” — należy przez to rozumieć w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym — wydział finansowy prezydium właściwej powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), a w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym — wydział finansowy (referat finansowy lub inny właściwy organ) prezydium rady narodowej, której budżetem przedsiębiorstwo jest objęte.

§ 2. Ustala się:

- 1) wykaz przedsiębiorstw obowiązanych do oprocentowania środków trwałych, według określonych w nim rocznych stawek oprocentowania, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) wykaz przedsiębiorstw, które zwalnia się od obowiązku oprocentowania środków trwałych, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. 1. Oprocentowanie za poszczególne miesiące roku oblicza się w wysokości $\frac{1}{12}$ części kwoty, wynikającej z zastosowania obowiązującej stawki oprocentowania do wyka-